

ждамъ, че за малко време ще можа да ся улесня въ рѣченнитѣ язици, за което съ благодареніе спѣша да Вы извѣстя любезный ми отче.

15 Февруарія 1873.

Подписътъ:

Брой 21.) *Сжшо отъ сынъ къмъ майка.*

Благодѣтельная ми майко!

Знаете благодѣтельная ми, че съ съвършено стараніе и прилѣжаніе слѣдвамъ турскыятъ языкъ, за изучваніето на когото ся занимавамъ отъ четири петъ мѣсеци насамъ, а придобытыятъ плодъ отъ това ми стараніе, състои за сега отъ да говоря отъ чясти и да записвамъ малкы и дребни работи. Отъ настоящето ми покорно писамце, което състои отъ нѣколко рѣда, ще видите, че съ Божіятъ воля и за напредъ ще ся старая за да слѣдвамъ по тоя начинъ, и че полагаемото ми стараніе нѣма да отиде на праздно, за което побързахъ да вы напиша настоящето си покорно прошеніе, като всякогашъ очаквамъ вашитѣ добри съвѣти и наставленія.

Покорныятъ вы сынъ.

Цариградъ 14 Юлія 1289.

Брой 22.) *Отъ Баща на сынъ.*

Любезный ми сыне!

Отъ впечатленіето на слуховетѣ, които ся породихъ тія дни върху васъ, освѣнь гдѣто